

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava

Johanneksentie 4 Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri

Kalevankatu 32 B

N:o 11 - Marraskuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

35. vuosikerta 1930

KUUROJEN JATKO-OPETUS SAKSASSA

Viimeaikoina on meillä Suomessa kuurojen jatko-opetus kysymys joutunut vilkkaan keskustelun alaiseksi. Ilmaistessaan toivomuksiaan jatko-opetuksen suhteen ovat muutamat kuurot maininneet m. m., että meillä pitäisi saada jatko-opetus järjestetyksi samalle kannalle kuin se on toisissa sivistysmaissa, etenkin pohjoismaissa ja Saksassa. Millä kannalla sitten mainittu opetus on pohjoismaissa, siitä saamme selvän tiedon niistä selostuksista, joita johtaja Pesonen erikoisesti tätä varten on hankkinut eräiltä Ruotsin, Tanskan ja Norjan kuurojankoulujen johtajilta ja jotka selostukset julkaistiin lehtemme viime numerossa. Näyttää siltä, ettei asia siellä ole juuri paljoa pitemmälle kehittynyt kuin meillä Suomessakaan. Miten Saksassa on asianlaita, se ehkä selvinnee jonkun verran seuraavasta Saksan kuurojen liiton äänenkannattajasta "Die Stimme" suomentamastamme kirjoituksesta. Die Stimme kirjoittaa seuraavaa.

Kuuroja pidetään yhä vielä yhteiskunnan lapsipuolina. Heitä ei piderä säälön tarpeessa olevina läheskään samassa määrin kuin sokeita. Heidän aistivikansa ei ole päällepäin näkyvä. Se on näkymätön, pikemminkin henkistä, sielullista laatua oleva ja tuntuu sitä raskaammalta niistä, jotka täysin sitä ymmärtävät. Ei kukaan jää niin vähäosaiseksi yleissivistykseen nähden kuin kuuro. Sokeatkin ovat tässä suhteessa onnellisemmassa asemassa. Kuurot eivät voi saada mitään oppia yleisistä esitelmistä. He eivät voi nauttia säveltäisyyksistä. Teatterissa voivat he silmillään seurata toiminnan kulkua näyttämöllä, mutta itse näytelmän sisältö jää heille kuitenkin suureksi osaksi käsittämättömäksi, äänettömäksi menoksi. Ainoastaan elokuvanäytöksiä voivat kuurotkin tyydyttävästi ymmärtää. Elokuvat ovat kuin kuuroja varten luodut, lukuunottamatta äänielokuvanäytöksiä. Nopeammin kenties kuin kuulevat voivat he käsittää esiintyjien kasvojen ilmeiden ja eleiden merkityksen. Kuurojen on nim. pakko enemmän kuin kuulevain totuttaa silmänsä huomioita tekemään. Ainoastaan harvat heistä voivat tyydytykseen lukea kirjallisuutta. Kouluissa oppimansa kielitaito on putteellista ja kuivaa kuule-

vain kielenkäyttöön verrattuna. Kirjaa lukiessaan on heillä samat vaikeudet kuin kuulevilla vieraskielistä kirjaa katsellessaan.

Ja kuitenkin on kuuronkin sydämessä sivistymisen halu ja ajatusten vaihtamisen tarve. He eivät ole mielisairaita, joitten henki ei mitään ravintoa kaipaisi. Heillä on yleensä terveet sielun kyvyt ja he tuntevat katkerasti henkisen eristyneisyytensä. Heidän pyyntönsä: "tulkaa auttamaan meitä" kuuluu yhä selvemmin ja selvemmin, eikä tämä pyyntö saa jäädä täyttämättä.

On luonnollista, että kuurojen *opettajain* lähinnä on riennettävä kuurojen avuksi. He parhaiten tuntevat heidän luonteensa, heidän henkisen tasonsa ja heidän erikoistarpeensa. Aina valittavat opettajat, etteivät he vielä kouluaikana ole ennättäneet täyttää kaikkia velvollisuuksiaan oppilaisiinsa nähden ja siksi ovatkin he yleensä mielellään ryhtyneet avustamaan kuurojen sekä henkisiä että aineellisia harrastuksia.

Kuurot pyrkivät kouluista päästyään tavallisesti ammattialoille, oppivat jonkun ammatin, minkä luulevat itselleen sopivaksi. Hyvän ammattitaidon oppiminen ammattikouluissa on heille vielä tärkeämpi kuin kuuleville. Mutta kuuroilla ammattiin pyrkijällä on erittäin suuret vaikeudet voitettavinaan. Ainoastaan suurimmissa kaupungeissa asuu siksi monta saman ammatin oppilasta, että heitä varten voisi perustaa eri ammattikoulun. Ainoastaan siellä olisi ammattikouluopetus mahdollista ja silloinkin vain yleisimmin harjoitetuissa ammateissa. Paikkakunnilla, missä vain harvoja kuuroja asuu, on ammattiopetus kuuroille sangen vaikeasti järjestettävissä. Useilla paikkakunnilla Saksassa on viime vuosina järjestetty koulujen läpikäyneille oppilaille muutamia viikkoja kestäviä kerta- eli jatkokursseja. Siten on koetettu parantaa oppilaitten kielitaitoa ja muutoinkin antaa lisäopetusta koulun oppiaineissa.

Sodan jälkeisinä aikoina on kaikkialla Saksassa järjestetty nuorisolle Kansanopistokursseja. Silloin heräsivät Saksan kuurotkin pyytämään kansanopistoja itselleen. Monilla paikkakunnilla, varsinkin siellä,

missä kuurojen kouluissa ruvettiin pitämään luentosarjoja ja esitelmäpäiviä kuuroille, jos vaan oli mahdollisuus saada opettajia, jotka tähän tehtävään pystyivät. Huomattiin, että näille kursseille saapui sellaisia, joilla oli oikea oppimisen halu, mutta myös sellaisiakin, jotka vain saapuivat huvin vuoksi eikä opinhaluisina. Osanottajain lukumäärä on vähentynyt, mutta opintotyö, opiskelu on tullut vakavammaksi. Berlinissä on kuurojen ammattikoulun yhteyteen järjestetty oppikursseja niitä varten, jotka haluavat saada lisää kirjatietoja. Opetusta annetaan useissa eri aineissa, m. m. englannin kielessä. Työskentely näillä oppikursseilla on raskasta, mutta oppilasten kiitollisuus ja harrastus palkitsee moninkerroin opettajain vaivat. Oppilasten lahjakkuus ja heidän kielitaitonsa on kovin erilainen. Opettajan täytyy kaikin voimin koettaa asettaa oppilaittensa kannalle sekä löytää sopivat keinot saadakseen oppilaat ymmärtämään, mitä heille opetetaan. Täytyy siinä viittomiäkin käyttää apuna, seikka, joka onkin yleensä välttämätön kun kuuroille esitelmiä pidetään. Viittomakieli on myös otettava käytäntöön kuurojen jumalanpalveluksissa. — Jatkokursseilla on elo- ja varjokuvain käyttö erittäin mielenkiintoa herättävää.

Vaikeinta on järjestää jatko-opetusta heikompi-lahjaisille kuuroille. Useimmilla heistä ei olekaan opinhalua. Esitelmistä he hyvin vähän hyötyvät. He eivät ymmärrä, mitä lukevatkaan. Helppotajuistakaan kirjaa he eivät ymmärrä.

Useina vuosina on koetettu valita sopivia esitelmä-aiheita kuuroille. Saksan kuurojenkoulujen opettajisto on julkaissut kokoelman "*Hyödyllisiä ja huvittavia kirjoja kuuroille*". Useimmat näistä on julkaissut kuurojen opettaja *Johannes Gaiser* Schleswigistä. Heinrich Maasin kustannuksella on hänen toimestaan painosta ilmestynyt jo 36 kirjasta ja yhä uusia on odotettavissa. Näissä kirjoissa puhutaan pääasiallisesti kuurojen elämässä tärkeistä asioista, esim.: Työttömyksen avustus, Sairausrakuutus, Vanhuuden vakuutus, Oikeudenkäynti ennen ja nyt, Uusi vuokralaki, Kirjanpito, Kuurot vanhalla- ja keskiajalla, Samuel Heinicken elämä ja toiminta, Kuuromykkäsokeat, sekä kuurojen runoilijain runot. Nämä kirjaset sisältävät niin paljon m. m. selostusta kuurojen elämästä ja harrastuksista, että ne sopisivat erinomaisesti kuulevienkin luettaviksi. Ne voisivat poistaa monta kuuroihin kohdistuvaa harhaluuloa.

Nykyisin on siis kuurojen keskuudessa kysymys korkeamman opetuksen hankkimisesta lahjakkaimmille kuuroille. Täytyy myöntää, että kuurojenkouluissa on oppilaita, jotka voisivat ymmärtää korkeampaakin opetusta. Tähän saakka ovat he saaneet hankkia sitä yksityisopetuksen avulla.

Mutta varmaa on, että korkeakoulun perustaminen kuuroille on vaikeaa ja kustannukset ovat kovin suuret. Mutta eikö lakien kuuroillekin myöntämä oikeus saada heidän taipumuksiaan ja lahjojaan vastaavaa opetusta ole kuitenkin toteutettava elämässä niin, ettei se jää vain kuolleeksi kirjaimeksi?

IDA DAHLSTRÖM 60-VUOTIAS

60 vuotta täytti viime elokuun 25 p:nä Kuopion kuurojenkoulun opettajatar, neiti *Ida Dahlström*.

Kuurojen opettajaksi valmistui hän jo v. 1897 Kuopiossa. Sen jälkeen hän kuitenkin antautui kuulevain lasten opettajaksi ensin Kemissä, sitten Helsingissä, jossa hän toimi suomalaisen yhteiskoulun uskonnon ja maantieteen opettajana 8 vuotta. Kuopion kuurojenkoulun opettajattareksi siirtyi hän v. 1908 ja on siinä virassa pysynyt uskollisena, ahkerana, velvollisuudentuntoisena ja onnistuneena opettajana tähän asti. Vuosina 1908—1914 hoiti hän senlisäksi koulun asuntolan johtajattaren virkaa. Kuuroja opettaessaan ja kasvattaessaan on neiti Dahlström erikoisesti pannut painoa siihen, että hänen oppilaansa saisivat vankan uskonnollisen pohjan elämälleen tullaan onnellisiksi ja hyödyllisiksi ihmisiksi.

Neiti Dahlströmin 60-vuotispäivän vietosta koululla kertoo "*Aistivalliskoulujen*" lehti seuraavaa:

Syyskuun 12 p:nä oli neiti Dahlströmin kunniaksi järjestetty pieni juhlatilaisuus Kuopion Kuuromykkäinkoulun asuntolan saliin, joka oli tilaisuutta varten kukin kaunistettu. Kun oli aluksi laulettu virsi, niin johtaja Uno Kahma piti puheen ojentaan kunnianvieraalle opettajakunnan puolesta vaatimattoman lahjan. Virvokkeita nautittua rouva Olga Pantzar esitti mieltymyksellä kuultua yksinlaulua opettaja Oskar Hiekkalan säestyksellä. Neiti Dahlströmin nykyisten oppilaiden puolesta Hilja Suihkonen antoi opettajalleen pienen muistoesineen. Tämän jälkeen rouva Elsa Marttinen lausui leikkilisen, "immeisten" kielellä sepittämänsä runon, jossa juhlijain työtä katseltiin huumorin leppeässä valossa. Rattoisaa yhdessäoloa jatkui lauluin ja soitoin myöhäiseen iltaan saakka.

Kuuromykkäinliitolla on erityinen syy olla kiitollinen neiti Dahlströmille siitä että hän monen monet vuodet perättäin on ollut Kuuromykkäinlehden asiamiehenä koululla oppilaitten ja opettajain keskuudessa. Vaivojaan säästämättä on hän vuosittain koonnut lehdellemme ja myöskin joululehdellemme tilaajia. Tästä me häntä sydämmellisesti kiitämme ja toivomme hänelle parhainta onnea tuleville vuosille.

Ida Dahlström

25-VUOTISJUHLA NIKKARILAN KUUROMYKKÄIN TALOUSKOULUSSA PIEKSÄMÄELLÄ

Lokakuun 11 p:nä oli valtakunnan liput nostettu liehumaan Nikkarilan portille ja päärakennuksen katonlelle sekä pääsisäänkäytävä havuseppeleillä koristeltu. Sinä päivänä vietettiin nim. laitoksen seinien sisällä sen 25-vuotismuistojuhlaa. Koulun avarat huoneet olivat myös erittäin kauniisti ja aistikkaasti koristellut seppeleillä ja Suomen lipuilla, mikä kaikki herätti juhlatunnelman läsnäolevissa. Klo 11 aikaan kokoontuivat koulun opettajat, oppilaat, kutsuvieraat ja lähiseutujen kuurot juhlaa viettämään. Aluksi laulettiin kiitosvirsi n:o 366 virsikirjasta ja pidettiin alkurukous. Senjälkeen esitti johtaja, maisteri Valter Harlin laajan ja seikkaperäisen kertomuksen koulun 25-vuotisesta toiminnasta. Tämä kertomus julkaistaan toisessa paikassa lehdesämme. Juhlan ohjelmaan kuului vielä puheita, joita pitivät kuurojen matkapapit O. Myyryläinen ja H. Nyberg. Viimeksimainittu esitti sen lisäksi laulua ja soittoa. Kouluhallituksen juhlaan lähettämä edustaja, kamreeri Lehtoniemi lausui Kouluhallituksen tervehdyksen ja onnittelut juhlapäivän johdosta. Pastori Nyberg luki kouluneuvos Forsiuksen kirjoittaman, erittäin sydämellisen kirjeen. Tervehdyskirjeitä ja sähkösanomia olivat vielä lähettäneet Kouluneuvos Forsius, kouluneuvos Sipilä, johtaja ja rouva Savolainen Mikkelistä, laitoksen ensimmäinen johtajatar neiti Aina Vialén Keravalta, sekä ent. käsityöopettajatar, rouva Allimaija Ketola, o. s. Saarinen, ensimmäinen talousapulainen Tilda Koskinen ja ensimmäisen kurssin oppilas Saara M. Hellen, o. s. Kasurinen Tampereelta. Ohjelman jatkuessa nautittiin suuren, yhteisen kahvipöydän runsaita antimia. Kello 14 läksi koko juhlayleisö Pieksämäen kirkolle, vanhalle hautausmaalle, jossa koulun perustajain, neiti Bovalliuksen sukhauta on. Hyväntekijänsä haudalle laskivat oppilaat koulun puolesta seppeleen. Kello 18 illalla tarjottiin koululla juhlapäivälliset. Juhlasta lähetettiin tervehdykset neiti Aina Vialénille ja kouluneuvos Forsiukselle.

Huom.! Nikkarilan talouskoulusta tulee tarkempi selostus „Kuuromyökkäin joulun”, jossa myös julkaistaan useita, aivan unisia kuvia laitoksesta.

HISTORIIKKIA NIKKARILASTA

Nikkarilan Kuuromyökkäin Talouskoulu 25-vuotias.

Vuonna 1901, maaliskuun 14 p:nä, kuoli Pieksämäellä Nikkarilassa neiti *Johanna Angelique Fredrika Bovallius*. Hän jätti jälkeensä testamentin, jossa hän määräsi sekä oman, että v:nä 1891 21. 7. kuolleelta sisareltaan, Sofialta, perimänsä omaisuuden, heidän jo aikaisemmin yhteisesti tekemän sopimuksen mukaisesti käytettäväksi kuuromyökkäyttyöjen talouskou-

25-vuotisjuhla Nikkarilan talouskoulussa

lun perustamista ja ylläpitämistä varten, testamentissa lähemmin määrättyllä tavalla. Testamentin sisällys oli varmasti pettymys paikkakunnalla, sillä Pieksämäen kunta oli oppinut saamaan useita suuria lahjoituksia henkilöiltä, joilla ei ollut aivan läheisiä perillisiä. Ja varmasti luultiin neiti Bovalliuksenkin testamentissaan muistaneen Pieksämäen kuntaa. Tämä lahjoitus olikin siksi erikoislaatuinen, että hyvin ymmärtää kysymyksen, jonka usein tekevät henkilöt, jotka joutuvat kosketukseen Nikkarilan Kuuromyökkäin Talouskoulun kanssa, nimittäin: Oliko neiti Bovalliuksilla läheisiä kuuromyökkäsukulaisia kun he lahjoittivat suuren omaisuutensa kuuromyökkien hyväksi, vai mikä aiheutti heidän lahjoituksensa?

Kysymyksen ensi osaan on, mikäli minun tietoni ovat oikeat, vastaus kielteinen ja muutenkin olivat heidän sukulaissuhteensa sellaiset, ettei heillä ollut mitään läheisiä sukulaisia, joita kohtaan he olisivat tunteneet suurempaa mielenkiintoa, mutta jälkiosan selvittely on vaikeampi. Ratkaisevimpana syynä voitane kumminkin pitää neiti Bovalliuksen uskonnollinen ja hellä mielenlaatu, jota mahdollisesti heidän

serkkunsa rovasti Borg — kuuromyökkäin hyvä ystävä — oli ohjannut ajattelemaan juuri kuuromyökkäiä. Myöskin kouluneuvos Forsius oli kehoittanut neiti Bovelliusta panemaan täytäntöön sen kauniin suunnitelman, jota sisarukset olivat yhdessä ajatelleet. Näyttää siltä niinkuin kuuromyökkäin avuton tila olisi Pieksämäellä ollut erikoisen tunnettua, sillä on olemassa toinenkin, Pieksämäen kunnalle tehty testamentti, jossa on määräys kuuromyökkäin kouluuttamisesta.

Vanha Nikkarila neiti Bovalliusten aikoina.

Neiti Angélique Bovallius oli testamentin täytäntöönpanijaksi ja kuolinpesän hoitajaksi määrännyt rouva Hilda Gejtelin siksi kun Nikkarilan koulu on valmiiksi rakennettu. Rouva G. oli hyvin tarmokas nainen, hän tiesi mitä hän teki ja mitä naiset voivat aikaansaada. Koulurakennuksen piirustukset valmisti arkkitehti Maj Krogerus kesäkuulla 1903 ja rouva G. sanoi, ettei kellään miehellä saanut olla sananvaltaa rakennustöissä. Siitä huolimatta on kouluneuvos V. Forsius ollut antamassa hyviä neuvoja rakennusten suunnitteluissa ja tohtori Hjalmar Göös on laatinut navetan piirustukset. Kun testamentti oli saavuttanut lain voiman, niin rupesi rouva Gejtel rakennuttamaan koulua varten tarvittavat rakennukset. Hän asui siihen aikaan Jyväskylässä ja sieltä käsin johti hän Nikkarilan rakennustöitä. Siitä on hän itse kertonut: Kun tulin Jyväskylältä hevoskyydillä Nikkarilaan niin kapusin suoraapäätä telineille ja silloin oli purku työnä siinä missä oli hutiloitu. Työnjohdaja oli kyllä vähän nyrpeissään, mutta kun kaikki oli purettu, mitä purettaman piti, niin

pantiin pystyyn hyvät kestit ja silloin paha tuuli hävisi. Kaikki tukit ostettiin ympäristön talonpojilta, mitään ei otettu Nikkarilan metsistä. Ainoastaan vanhat rakennukset purettiin ja niiden rakennusaineet käytettiin aittojen ja vajojen rakentamiseen. Vanha päärakennus sijaitsi nykyisen tuparakennuksen portaitten edustalla.

Tällaisten rakennusten rakentaminen herätti paikkakuntalaisissa siihen aikaan suurta huomiota ja työmiesten mielikuvitus loi hauskoja juttuja, joita vieläkin kerrotaan, siitä kuinka leveästi näillä rakennuksilla elettiin. Kerrotaan, että nauvoja tuotiin vaunulastittain ja jos naulalaatikko putosi telineiltä alas, niin ei nauvoja kannattanut ruveta enää maasta keräämään. Ja kun sitten kaikki oli valmista ja sen päälle piti juhlia, niin vasikat lihoretettiin kananmunilla, että paisti tulisi tarpeeksi hienoa! Uskokoon ken tahtoo! Laitoksen välttämättömät rakennukset valmistuivat syksyllä 1905.

Koulun puutarhan suunnitteli Mikkelin läänin maanviljelysseuran puutarhuri Juho Rannikko.

Kanala rakennettiin vähän myöhemmin ja valmistui se syksyllä 1907.

Jouluaattona v. 1925 paloivat sähkövalot ensikerran koulun päärakennuksessa.

Keväällä toukokuun 14 p:nä 1929 sattunut suuri tulipalo tuhosi osan talousrakennuksista.

Nikkarilan koulutila on nykyään yhdistetty 3:sta eri tilasta. Näistä on 2 omaa ja 1 on vuokralla oleva valtion sotilasvirkatalo. Koulu sijaitsee Nikkarilan tilalla, jonka pinta-ala on 1,650 ha ja kuuluu Nikkarilan kylään. Toinen omista tiloista on Karjalan kylässä oleva Kortemäen tila. Sen jälkeen kun siitä noin 80 ha myytiin sitä viljeleville lampuodeille on sen pinta-ala 300 ha ja on se kokonaan metsän kasvussa. Omien tilojen pinta-ala on siis yhteensä 1,950 ha. Nikkarilan sotilasvirkatalon vuokraoikeus on hankittu v. 1908 ja päättyy se maalisk. 14 p:nä 1937, mutta virkatalon lunastuskysymys on paraillaan viireillä. Omia viljelyksiä on koululla 28,25 ha sen jälkeen kun v. 1924 tohtori Oker-Blomin suovilje-

Nikkarila.

lykset 6.75 ha lunastettiin koululla. Virkatalon viljelykset tekevät yhteensä 26.60 ha. Ne ovat yhdysviljelyksessä koulutilan viljelysten kanssa, joten yhteinen viljelyspinta-ala on 54.85 ha. Vuonna 1914 on agronomi Fr. Velakoski tehnyt koulun pelloilla viljelyssuunnitelman, jonka mukaan pellot ovat olleet jaettuina 3:een kiertoon: A. 6-vuotinen, B. 8-vuotinen ja C. 9-vuotinen, mutta kun näin pitkät kiertajat ovat osottautuneet liian pitkiksi laihalla hiekkamaalla, on allekirjoittanut v. 1928 vähentänyt lohkolukua A.-kierrolla 4:ksi, B.-kierrolla 7:ksi ja C.-kierrolla 8:ksi. Samassa yhteydessä muodostettiin siihen sopivista peltotilkuista pysyviä laitumia yhteensä 8.45 ha. Sen lisäksi on raivattu useampia ha luonnonniittyä, niin, että aikaisempi laitumien puute on tyyten poistettu.

Tilalla on elätetty 6—7 hevosta, 20—23 lehmää ynnä nuorta karjaa, noin 10 lammasta, 6—8 sikaa ja siihen saakka kuin kanala paloi noin 90—100 kanaa.

Karja on itä-suomalaista maataisrotua. Sitä on koetettu jalostaa hankkimalla hyviä siitossoneja. Karja on kuulunut tarkastusyhdistykseen vuodesta 1925.

Metsien hoitoa varten ei ole ollut mitään yhtenäistä suunnitelmaa, mutta hakkuu on ollut siksi vähäistä, ettei metsän lisäkasvua ole ylitetty, eikä sitäkään aina kokonaan hakattu lukuunottamatta vuotta 1927, jolloin Kortemäestä myytiin suurempi määrä tukkeja. Hakkuissa on kumminkin aina noudatettu metsänhoidollisia periaatteita ja v. 1928—29 valmistivat metsänhoitaja Väinö Ahola ja metsäkoulun johtaja Lauri Leivo yksityiskohtaisen metsänhoitosuunnitelman.

Kuten aikaisemmin mainitsin, valmistuivat koulun tärkeimmät rakennukset syksyllä 1905. Samana syksynä otettiin kouluun marrask. 7 pnä ensimmäiset 10 oppilasta. Sen jälkeen on joka vuosi otettu kouluun noin 10 kuurom. koulun käynnyttä tyttöoppilasta, jotka ovat saaneet 2:n vuoden aikana opiskella kaikkia käytännöllisiä taloustehtäviä: käsitöitä, ruuanlaittoa, leipomista, huoneitten siistimistä, kotieläinten hoitoa, puutarhanhoitoa ja ulkotöitä pellolla ja niityllä sekä

yleensä kaikkia naisten kotitaloustehtäviä. Eri vuodenaikoina jakautuvat työt niin, että talvella työskennellään navetassa, kanalassa, keittiössä, käsityöhuoneessa ja asuinhuoneitten siistimis- ja järjestelytyöissä. Kesällä taas eniten puutarhassa, pellolla ja niityllä sekä myös keittiössä. Näitten 2:n vuoden aikana tulee kaikkien oppilaitten vuorotellen tehdä kaikkia kotitaloudessa esiintyviä naisten töitä. Niitä tehdessä he oppivat itse huomaamaan, mikä työ on heille kullekin erikoisesti sopiva. Eri oppilaat omaavat hyvin

Keittiössä.

erilaisia taipumuksia. Toiset harrastavat ruuanlaittoa, toiset käsitöitä. Toiset taas ovat luonteeltaan niin vilkkaita, etteivät viihdy sisällä, vaan heidän lempipaikkansa on navetatöissä tai ulkotöissä. Jos nyt kahden vuoden kuluttua joku oppilas haluaa perusteellisempaa opetusta jollakin hänen erikoisalallaan, niin on hänellä mahdollisuus jäädä vielä yhdeksi vuodeksi *jatko-osastolle* haluamaansa alaa oppimaan. Ja vaikka hän olisi ollut välillä poissakin, niin voi hän tulla uudelleen. Tällainen jatko-osasto on ollut toiminnassa vuodesta 1924 alkaen ja joka vuosi on sillä ollut innokkaita opiskelijoita. Paitsi käytännöllistä opetusta saavat oppilaat molemmilla oppijaksoilla talvipuolella tietopuolista opetusta 10 t. viikossa puutarhan hoidossa, kotieläinten hoidossa, ruokataloudessa, yleisessä kotitaloudessa ja käsitöissä. Yksi tunti viikossa on käytetty tutustumiseen ajan tapahtumiin sanomalehtien johdolla. Joka viikko on ollut 2 tuntia ainekirjoitusta. Näistä tunneista on huolehtinut koulussa 3 opettajaa.

Kaikki oppilaat saavat vapaan asunnon, ruuan, opetuksen ja hoidon sekä vaatteita oppilaan varallisuuden ja tarpeen mukaan. Sen lisäksi saavat he vapaat rautatiematkat kouluun ja koulusta kotiin tai palvelupaikkaan. Ja kun he oppijakson päätyttyä lähtevät pois koulusta, niin varustetaan heille tarpeellinen vaatetus. Jatko-osaston oppilaat saavat kuukausittain pienen ahkeruuspalkkion rahassa. Näin ollen voivat kaikkein köyhimmätkin kuuromykkätyöt tulla Nikkarilan kouluun oppimaan.

Ompeluhuone.

25 vuotta on Nikkarilan koulu toiminut kuuromykkätyttöjen hyväksi. Yleisosastolta on näitten vuosien kuluessa saanut päästötodistuksen 203 oppilasta ja jatko-osastolta 20 oppilasta. Sen lisäksi on koulussa ollut 4 tyttöä ylimääräisinä. Niille, jotka ovat sitä halunneet, on hankittu palveluspaikkoja ja palkat ovat vaihdelleet 150—200 mk. kuukaudessa talon hoidossa.

Eräs oppilashuone.

Nikkarilaan hakeneet oppilaat ovat aikaisemmin suorittaneet oppijakson seuraavissa kouluissa:

Kuopion kuuromykkäkoulussa	89
Oulun	53
Mikkelin	42
Turun	30
Jyväskylän	14
Porvoon	8
Huopalahden	3
Pietarsaaren	1
Muissa kouluissa	3

Palvelukseen on mennyt 127 tyttöä. Toiset ovat menneet kotiinsa y. m. toimiin.

Oppilaitten vanhempain yhteiskunnallinen asema on ollut seuraava:

Talollisia	44
Vuokraajia	5
Torppareita	25
Mäkitupalaisia	24
Erilaisten ammattien harj.	10
Käsityöläisiä	10
Sekatyöläisiä	84
Toiminta tuntematon	41

Kun koulu avattiin, niin tuli johtajattareksi neiti Aina Vialén ja hänen luomiaan latuja on koulu suurin piirtein kulkenut, vaikkakin kehitys on vaatinut erinäisiä muutoksia sen toiminnassa. Hän oli 15 vuotta Nikkarilan koulun johtajattarena ja erosi loka-kuun lopussa v. 1920. Hänen jälkeensä tuli johtajattareksi kuuromykkäin opettajatar, rouva Martha Harlin.

Koulun ensimmäisenä käsityöopettajattarena toimi neiti Aino Pesonen aina vuoden 1922 toukokuun loppuun. Häntä seurasi neiti Alli-Maija Saarinen toimien 1. 10. 1922—28. 2. 1924. Viimeksi mainitusta päivästä alkaen on käsityöopettajattarena ollut neiti Alma Lindeblom.

Karjanhoidon ja maitotalousteiden opastajana on ollut eri aikoina useita karjanhoitokoulun käyneitä karjakoita. Samaten myöskin peltotöiden valvojana on ollut maanviljelyskoulun käyneitä työnjohtajia.

Nikkarilan koulun ja S. ja A. Bovallauksen säätiön Pieksämäellä olevain maatilain paikallisjohto on ollut allekirjoittaneella marraskuun alusta v. 1920.

Valter Harlin.

NUORILLE TOVEREILLENI

*On nuorena rinta niin toiveikas,
Käsivarsi on silloin niin voimakas,
Elon ruusut ne piikkensä piilottaa,
Silmä sähköy ja poski se punottaa,
On riemua maailma täynnä.*

*Nuori! Käy varoen tietäsi,
Nosta taivaalle valoisa katseesi,
Elon onni niin helposti poissa on,
Ja tuska rinnassa vain pohjaton,
Ärjyaallot kun purttasi tempaa.*

*Jeesus-kallio aina on horjumaton,
Hänen kanssaan voit olla pelvoton,
Hän on ainoa onnesi antaja,
Ja tuskasi, murheesi kantaja,
Kun taistoissa elon sä väsy.*

Hanna Romppanen.

TAPAAUS KOULUSSA

On uskontotunti. Tekstinä on vertaus tuhlaaja-pojasta. Kaikki kuuntelevat hyvin tarkkaavaisesti opettajan sanoja. Yht'äkkiä opettaja sanoi vihaisesti: "mitä teet, Kustaa?" Kustaa ei aikunut vastata mitään, mutta omatunto kehoitti häntä sanomaan totuuden. Punastuneena oppilas sitten vastasi, että hän luki erästä romaania (= kirjaa).

Jumalan kiitos, että Kustaa voitti kiusauksen! Kuinka kovaa se oli ollutkaan! Hän tukki korvansa, ettei kuullut kiusaaajan sanoja ja teki niinkuin omatunto käski. Voi kuinka iloinen hänen enkelinsä nyt onkaan!

Myöskin opettaja tuli iloiseksi, kun Kustaa tunnusti tekonsa. Opettaja sanoi: "Valehell' on lyhyet jäljet." Kaikki lapsethan tämän sananlaskun tietävät. Kiusaaja viettelee jokaista ihmistä tekemään yhtä ja toista pahaa. Koettakaa puhua totta kaikissa pie-

Jatk. s. 136

URHEILUOSASTO

KESÄN KILPAILUSATOA

SÄYNÄTSALON V.P.K:n vuosijuhlissa 7. 9. 30 pite-tyissä soutu- ja kilpailuissa sai k.m. Herman Hautamäki III palkinnon, ajalla 12.26,8. Matka oli 2,5—3 km. Kolmi-ottelussa (kuula, pituus, 100 m) sai Herman Hautamäki III palkinnon 199,46 pisteellä. Yli 40-vuotiaisten sarjassa sai k.m. Adolf Marttila II palkinnon 154,80 pisteellä.

AHKERA URHEILIJA. Toivo Ala-Kilponen Ähtäristä on kesän kuluessa kilpaillut paljon. Mainittakoon parhaina tuloksinansa 1500 m:llä 4.22, 3000 m:llä 9.27, 2 maililla 11.28 ja 5000 m:llä 17.5. Yhteensä hän oli saanut 2 pokaalia ja 8 hopealusikkaa palkinnoiksi.

AHKERIA KUURUMYKKÄURHEILIJOITA. Hämeenlinnan kuurumyökkäurheilijat V. Kaurela, I. Valtonen ja P. Valtari ovat kuluneen kesän aikana ahkerasti ottaneet osaa urheilukilpailuihin kuulevien miesten kanssa.

12—13 p:nä heinäkuuta. S.V.U.L:n Hämeenlinnan piirin 10-ottelumestaruuskilpailuissa tuli V. Kaurela kolmanneksi, saaden 5894,040 pistettä; nimittäin 110 m aidat 19,9, 100

m 12,6, pituus 5,99, kuula 12,44, korkeus 165, 400 m 58,5, keihäs 46,66, seiväs 280, kiekko 35,90 ja 1500 m 5,00.

10—11 p. elok. Hämeenlinnan piirin urheilukilpailuissa, jotka pidettiin Forssassa, V. Kaurela sai II palk. kuulassa 12,61, korkeudessa 165 ja IV p. kiekossa 36,38; I. Valtonen III p. 800 m, 2.13,8 sekä 5-ottelussa tuli Kaurela piirin mestariksi, saaden I p. 2837,84 pistettä; tuloksena 200 m 26,5, keihäs 44,60, pituus 560, kiekko 35,59 ja 1500 m 4.51,8. Kenttä oli erittäin pehmeä rankkasateen takia.

Syyskuun alkupäivinä Hämeenlinnan Tarmon jäsentenvälisessä 10-ottelussa voitti V. Kaurela kilpailun saaden 6125,67 pistettä, nim. 100 m 12,5, pituus 567, kuula 12,33, kiekko 35,74, korkeus 160, 400 m 59,0, seiväs 300, keihäs 49,33, 110 m aidat 18,2 ja 1500 m 4.39,7. Toiseksi tuli I Valtonen, saaden 5007,95 pistettä, nim. 100 m 12,9, pituus 529, kuula 9,60, kiekko 29,00, korkeus 160, 400 m 55,7, seiväs 255, keihäs 42,49, 110 m aidat 19,5 ja 1500 m 4,38. Osanottajia oli 21 miestä. P. Valtari olisi tullut 3:lle sijalle, mutta hän keskeytti matkustaessaan Turkuun kilpailemaan Valppaan jäsenen kanssa.

NÄHTYÄ JA KUULTUA

Lahden yleisurheilukilpailut K.U.L:n 10-vuotisjuhlakilpailuna nyt kuuluvat menneisyyteen. Niistä on iäti säilyviä muistoina K.U.L:n aikakirjoihin merkityt kilpailutulokset. Kuten tässä lehdessä oli kerrottu, näiden kilpailujen järjestyksellinen ja tuomarillinen valvonta oli kuulevien sotilaspukuisten miesten käsissä. K.U.L:n toiminnalle kuvaavaa on, että itse kuurumykät eivät pystyneet ottamaan näitä tehtäviä hoitoonsa. Sillä K.U.L:n urheilun eteenpäin viemiselle on tähdellistä omien miesten itsenäisen järjestämistyö ja täydellinen urheilutuntemus. Tätä nurjaa puolta en tämän kirjoituksen puitteissa rupea mylläämään hyvällä ja pahalla enemmältä, mutta asiaan palanen toiste eri kirjoituksessa.

Totta tosiaan Lahden mestaruuskilpailut eivät tulleet odotettua paremmiksi ja loistavammiksi kilpailutuloksissaan. Väliin tulleet luonnonvoimat osoittautuivat ylivoimaisiksi urheasti taisteleville urheilijoille, siten tehden toiveikkaampien "urheiluhullujen" tuloslaskelmat turhiksi. Kuitenkin kaiketinkin kaksi ennätystä näki päivänvalon, nim. 100 m juoksussa ja kiekonheitossa. Jopa oli saada noteeratuksi 2 uuttakin ennätystä korkeus- ja seiväshypyssä, mutta niitä ei sittenkään tullut. Kuitenkaan kilpailutulokset eivät antaneet sijaa toiveille, kun huomioitiin, että kilpailut olivat osanottajamäärältään ja kokonaistuloksiltaan paremmat kuin konsanaan. Vain vähäisen aikaa kuluu ennenkuin uusista tulokkaista tulee oikein tukkukaupalla "tekijöitä". Kuten ainakin ennen, mestaruuskilpailut esitettiin "paljaille seini-ille". Tietysti murto-osakaan Lahden asujamistosta ei vauvautunut katsomaan vetovoimattomia ja alhaistuloksisia kilpailuja, sellaisia kuin K.U.L:n mestaruuskilpailut olivat. Kilpailujen todistajina oli k.m. katselijaliuta ja kilpailijat, yhteensä alun toista sataa henkeä. Nämä kilpailut olisivat saaneet vielä runsaamman k.m. yleisön, jos ennakolta osattaisiin mainostaa kilpailuja k.m. piireissä ja ennen kaikkea k.m. lehdissä pitkin syksyä ja talvea.

Lahden urheilukenttä sijaitsee Salpausselän harjanteella, aivan kaupungin laidassa. Siihen johtaa kaksi korkeaa kivi-porrasta kaupungista. Ensi silmäyksellä urheilukenttä näytti paljon huonontuneelta sitten vuoden 1923, jolloin minä poikkesin Lahteen Mikkelin yleisestä k.m. kokouksesta palatsani. Siihen aikaan se vasta valmistuneena oli mitä ihan-

teellisin ja mallikelpoisin samaten kuin hiilimurskalla peitetty ratakin, jota kiersin kierroskaupalla harjoitellessani. Mutta mitenkäs radan laita nyt on, niin tulin huomanneeksi, että urheilukenttä oli ikäänkuin vahingossa rakennettu sellaiselle paikalle, joka on altis kaikille tuulille, paitsi etelä-tuulelle, jolta korkea havupuumetsä suojelee kenttää. Seitsemän vuoden aikana ovat tuulet pyyhkineet juoksuille tuiki tarpeellista hiilimurskaa pois niin tarkoin, että radalle ei ole jäänyt sitä hiukkastakaan. Samalla ne kovensivat rataa siihen määrin, että lyhimmätkään piikit eivät läpäise maata. Myöskään sadevesi ei helpolla imeydy maahan, ankaansaa-den siten suuria lätkköjä radalle, kuten toisena kilpailupäivänä olikin laita. Tuulisuus on vielä pahempaa häitana hyvien tuloksien saavuttamiselle. Rata ei liene mitattu matemaattisen tarkasti, päättäen siitä, että 800 m juoksun lähtöviiva oli muutaman metrin päässä maalista. Salpausselän harjanne näyttää ikäänkuin venyneen muutaman metrin.

Kilpailujen lähettäjä ei näyttänyt olleen tehtävänsä tasalla. Kilpailijat erehtyivät helposti lähtemään ennen aikaansa sillä-aikaa kun hän selitteli turhan pitkälti lippu heiluen kädessään. Myös hänen ansiostaan muutamat pinkojat pääsivät lähtemään omin lupinsa aivan silmin nähdessä. Varmakätistä ja tarkkasilmäistä lähettäjää etsittäköön puolelta jos toiseltakin. Niinpä viimevuotisten pohjoismaisten k.m. kisain lähettäjä, kuuleva herra K. Kataja, joka on Suomen etevin ja eniten käytetty lähettäjä, on osannut nakata lipun alas, vaikka hänellä ei ollut enemmän yhtään tekemistä semmoisen lähtömerkinantotavan enempeä kuin k.m. juoksijoiden kanssa. Useitten juoksijoiden hermostunaisuus johtui enimmäkseen herra Sihvolan epävarmasta lähtömerkin-antotavasta, niinkuin minulle kerrottiin. Jos herra V. Sihvola sattuukin lukemaan näitä rivejä, suokoon anteeksi kovat sanani. Paremminkin herra Sihvola sopii tuomari- y. m. tehtäviin.

Värikkään kuvan antoivat osanottajien kilpailu- ja verrytelypuvut. Hämeenlinnan pojat olivat uuden uutukaisissa valkoisissa verryttelypukimissaan, rinnoissa iso musta kirjain "T", josta nähtiin poikien kuuluvan kuulevien seuraan "Tarmoon". Toiset esiintyivät vihreissä, valkoisissa, mus-

tissa verryttelypuvuissa. Olisi hauskeempaa, että kukin seura määräisi mieleisensä värin jäsentensä verryttelypuvuille, jotta katselijajayleisö tietää, mihin seuraan se ja se kilpailija kuuluu. Helsingin pojat esiintyivät ensi kerran uusissa H-rintapaitaisissa kilpailupuvuissaan. Ajan hengen vastaisesti muutamat neitokset juoksivat edelleenkin rumissa, paksuissa pöksyhameissaan. Ne pistettäköön tästäpuolin museotavaroitten joukkoon.

Valitettavasti en voi tässä antaa yhtenäistä kuvausta kilpailujen kulusta, sillä minä, ollen itsekin kilpailijana, en joutunut läheltä seuraamaan poikien edesottamuksia, varsinkin heitoissa ja hyppyissä. Rajoitun kuvaamaan sitä ja tätä omin silmin näkemistäni kilpailuista ja urheilijoista.

Kilpailulaji, johon ilmoittautui enimmänsä osanottajia, oli 100 m juoksu. Tämän vuoksi täytyi karsia pois liika määrä juoksijoita kolmella alkuerialla ja yhdellä välialla. On paikallaan toisella kertaa tiukentaa 100 m:n tulosrajaa, nim. 13 sekunnista 12,3 sekuntiin, joten ennenkaikkea hento-rakenteiset juoksijat säästysivät tarpeettomista perättäisistä juoksusta. Loppukilpailuun pääsivät viimevuotinen mestari Katainen, Kaurela, Hautamäki, Ahlbäck, Vikberg ja Nordström. Katainen juoksi K.U.L:n uuden ennätyksen nimeensä, joka syntyi epäilemättä lievän myötätuulen ansiosta, minkä hyväksyminen kolkutti rehellisen urheilutuntijan omaatuntoa. Näistä omantunnonvaivoista vapauttakoot k.m. sprintterit meidät rikkomalla tuon ennätyksen ensi vuonna!

On sanomattakin selvää, että Katais-Matti ei ollut enää omaa luokkaansa, sillä hänen veroisikseen osoittautuivat Kaurela, Hautamäki ja Ahlbäck. Kaurela edistyi viime vuodesta suuresti sprintterinäkin heittäjä- ja hyppääjäominaisuksiensa ohella, josta odotetaan paljon tulevaisuudessa. Hänen ainoa vikansa oli huono lähtö. Hautamäki myös varmensi juoksullaan aikaisempia kuullevien kilpailuissa saavuttamia tuloksia. Mielestäni Katais-Matista ei kehity kuuna päivänä valiosprintteriä etupäässä raskasrakenteisuutensa vuoksi, vaikka hän on juossut T.U.-liiton kilpailuissa viime kesänä parhaaksi tuloksekseen 11,6 sek. 100 m:llä. Mutta hän ei ole lähelstuloksekaan varma pinkoja 100 ja 200 metrillä syystä, että hänen karkea kivenhakkuriammattinsa vie sprintterille tuiki välttämättömän herkkyyden jalkalihaksista. Ei auttanut sekään hieronta, jonka hän lienee ottanut useita kertoja viikossa. Vasta 200 metriä pitimmillä matkoilla hänen juoksijalahjansa pääsevät oikeuksiinsa, sillä hänen saamansa tulokset 400 m juoksussa ovat suhteellisesti paremmat kuin 100 ja 200 metrillä. Kunpa hän rupeaisi juoksemaan 800 metriäkin. Jollen erehdy, hän juoksi tuon matkan 2.08 min. ajalla parisen vuotta sitten. Siinä uskon hänen pystyvän vielä parempaan tulokseen, nim. 2.00—2.02 minuuttiin, koska hän osaa juosta koko voimalla ja väellä, vieläpä sisullakin. Hänessä on saman verran kestävyyttä kuin unkarilaisessa Barsissa, jonka Katais-Matti lienee nähnyt tuonnottaisissa kilpailuissa Tampereella. Jos Matti mieli matkata Nürnbergin k.m. kisoihin, niin hän harjoittelkoon oikein tosissaan 400 ja 800 m juoksua, sillä hänellä ei ole yhtään sanomista keskieuropalaisille k.m. sprinttereille 100 ja 200 m matkoilla. Sivuharrastukseen hän juoskoon kotoisissa kilpailuissa myös 100 ja 200 m saadakseen tarpeeksi nopeutta 400 ja 800 m juoksua varten.

Deaf-Jack.
(Jatk.)

Jatk. s. 134

nissä asioissa, niinkuin Kustaaakin teki. Jumala kyllä tulee avuksemme hädässä, kun pyydätte. Siitä syystä annan hänelle anteeksi koko rikoksen.

Iloisella mielellä meni Kustaa kotiinsa. Myöhään illalla hän muisteli vuoteellansa päivän tapahtumia. Kustaa kiitti taivaallista isää, liitti känsä yhteen ja sanoi: „kiitos Jumalalle, kun varjelit kiusauksen hetkellä!„

Meidän olisi velvollisuus pyytää Jumalan varjelusta tällaisissa tapauksissa.

Suoma Kulma.

70 VUOTTA

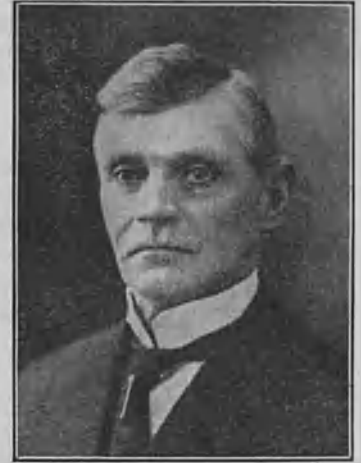
Norjan kuurojenlehden "Teng og Tale" toimittaja Axel L. Fleischer täytti syysk. 13 p:nä 70 vuotta.

Kun yhdistys "De döves förening" (Kuurojen yhdistys) Oslossa pari vuotta sitten vietti 50-vuotisjuhlaansa, ilmestyi kaunis juhlaulkaisu, josta muun muassa käy selville, että tuskin on löydettävissä luottamustehtävää vapaaehtoisessa työssä kuurojen hyväksi, että Axel L. Fleischerin nimi on siihen liitetty ja on hän suoriutunut tehtävistään tarmokkaana edeltäjänä. Hänet löydetään "Landsföreningen in" edustajana kansainvälisissä kongresseissa, johtajana yhdistyksissä ja puhemiehenä useassa komiteassa.

Suurin ponnistuksin on hän aikaansaanut urheilutuvan Lommedalissa, „Kuurojen hiihtoklubin" sekä „Kuurojen Voimistelu- ja Urheiluyhdistyksen". Viimemainitun johtajana on hän toiminut monta vuotta, samoin kunniajäsenenä sekä siinä että „Kuurojen yhdistyksessä".

Herra Fleischer on valmistunut koristemaalariksi ja työskentelee yhä jatkuvasti tällä alallaan.

Merkkipäivänään sai hän vastaanottaa monta kunnianosoitusta, lahjoja, kirjeitä ja sähkösanomia muun muassa useita Suomestakin.

Axel L. Fleischer

KIRJALLISUUTTA

Kirjan uusia kirjoja

Eversti Arne Somersalo: LAPUAN TIE. Hinta 18:—.

Ne tiedot, joita Lapuan liikkeestä tähän saakka on ulkomaille annettu, eivät yleensä ole olleet omiaan luomaan yhtenäistä, selvää ja totuudenmukaista kuvaa sen perusteista ja kehityksestä. Monet suoranaiset vääristelyt tai liikkeen sivuilmien paisuttelu ovat aiheuttaneet maan rajojen ulkopuolella virheellistä arviointia, josta on vahinkoa paitsi itse liikkeelle myös koko kansallemme.

Tästä syystä ja Kansainvälisen kommunisminvastaisen liiton pyynnöstä julkaisi eversti Arne Somersalo Lapuan liikkeen syntyä, tarkoitusta ja päämääriä valaisevan saksankielisen teoksen "Ein Volk steht auf. — Die Lappobewegung in Finnland", josta piakkoin ilmestyy ranskankielinen painos.

Koska myös suomenkieliselle yleisölle lienee mielenkiintoista seurata, miten tätä kansallista liikettä ulkomailla esitellään, on Somersalon kirja nyt ilmestynyt suomeksi tarkalleen yhdenmukaisena saksankielisen painoksen kanssa.

Vaikka siinä täten tuodaan esille seikkoja, jotka ovat meille kaikille jo tunnettuja, voinee siitä kuitenkin olla hyötyä. Onhan se ensimmäinen yritys yhtenäisen kuvan luomiseksi Lapuan liikkeen syistä, synnystä ja kehityksestä. Eihän meillä tähän mennessä ole vielä annettu edes minkäänlaista yleiskatsausta kommunistimiekan kehityksestä, vaikka se on ollut tämän vastavirran aiheuttajana. Tämän teoksen tarkoituksena on siis, tärkeimpien tosiasioiden yhteenvedolla, osoittaa, että päämäärä, jonka puolesta Suomessa nyt taistellaan, on korkea ja puhdas ja että noustessaan kommunismia vastaan länsimaisen kulttuurin uskollisena etuvartiona kansamme vain jatkaa saman tinkimättömän, historiallisen velvollisuutensa täyttämistä, joka johti sen kolmetoista vuotta sitten vapaussotaan. Päivän kirja! Teoksen kustantanut Kirja.

Kommunismiin ja sen aiheuttamaan sekasortoon ja mieltävaltaan tutustuttaa meitä *Panai Istratin* teokset:

ALASTON TOTUUS VENÄJÄSTÄ, hinta 25:— . Ilmestynyt toinen painos!

"UUTTA VALOA KOHTI", hinta 25:— .

Nämä eivät ole mitään mielikuvituksen tuotteita, vaan kirjailijan omakohtaisesti Venäjällä oleskelunsa aikana nähtyä ja koettua, otteita bolshevikilehdistöstä, tilastoista y.m., antaen kerrassaan kauhistuttavan kuvan tuosta kommunistien paratiisista. Kirjan kustantama.

Reino Partanen: KOULULAISRAKKAUTTA. Hupainen kertomus koululaisten elämästä pikkukaupungissa. Hinta 25:— . Kirjan kustantama.

Evert Merola: KUTSUMUKSEN KÄSKY. Uskonnollinen kehityksromaani. Hinta 25:— . Vakavaa, ajatuksia herättävää lukemista kaipaaville suositeltava. Kustantanut Kirja.

KIRJAN ALENNUSMYNNISTÄ

voimme huomauttaa lukijoitamme. Kirjakaupoista on halukkaitten saatavana alennusluetteloita, joissa mainittujen kirjojen hinnat ovat 50—70 % halvemmat. Luettelosta löytyy n. 300 eri teosta kaikilta kirjallisuuden aloilta: ajanvietyä tietokirjallisuutta, historiaa, elämäkertoja, käytännön kirjoja. Erikoisesti huomattava on *Kirjan kulttuurikirjasto*, mikä on myöskin liitetty alennusmyyntiin. Tämän sarjan kirjat täyttävät suurimmatkin vaatimukset sisällön täysipainoisuuteen ja ulkoasuun nähden. Alennusmyynti kestää vain lyhyen ajan, päättyen joulukuun 31 p:nä, jonka jälkeen hinnat korotetaan entiseleen. Säästävyyttä on siis tehdä kirjaostokset silloin kun saa todellakin halvalla hyvää.

Esimerkiksi *Paul de Kruijin* MIKROBIEN METSÄSTÄJÄ on saatavana nyt alennettuna hinnalla, maksaen nidottuna 30:— ja sidottuna aistikkaisiin kansiin 35:— (ent. hinta 50:— ja 65:—). Siinä kerrotaan pelottomista tiedemiehistä, jotka olivat pyhittäneet elämänsä taisteltiin sairautta ja kuolemaa vastaan. He saivat selville tautien aiheuttajat, keksivät niille tehokkaat vastustuskeinot. Kirja on erinomaisen asiallisesti ja mukaansatempaavalla tyyliä kirjoitettu, sitä lukee jännityksellä ja nautinnolla alusta loppuun. Se antaa meille runsaasti tietoja bakteerien elämästä ja kehityksestä. Varustettu liitupaperille painetuin kuvin. Sivuja 448. Kirjan kustantama.

Otavan uusia kirjoja

Hilja Hahti: SOTKUIINEN SOLMU. Kirjailijatar Hilja Hahti on nyt julkaissut suuren, lähes 400-sivuisen romaanin nykyajan elämästä. Rakkaus- ja avioliittoristiriidat, osittain uskonnollisetkin ristiriidat jättävät syviä jälkiä siihen ihmisiin, johon romaanin alussa tutustumme helsinkiläisessä ylioppilasasunnossa. Tämä vauhdikkaasti kerrottu romaani maksaa 45 mk, sid. 60 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Ronald Fangen: NUORIA IHMISIÄ. Äskettäin Suomessa vierailleen norjalaisen kirjailijan romaani Norjan nykyisestä ylioppilas- ja taiteilijaelämästä. Teoksessa on teräviä väittäjiä elämän kysymyksistä, jalon rakkauden suurutta, samantapaisia ristiriitoja ja "illusionoja" kuin meidänkin nuorisomme keskuudessa. Hinta 42 mk, sid. 55 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Erkki Kaila: JEEUSUKSEN ELÄMÄ PÄÄPIIRTEISSÄÄN. Piispa Kaila on kirjoittanut esityksen Jeesuksen elämästä evankeliumien pohjalla, nöyryydellä ja hartaudella käyden käsiksi tehtävään, jonka aiheena on hienolaatuinen ilmiö ihmiskunnan historiassa. Hän on sen suorittanut avuksi ja opastukseksi niille, joiden on kouluissa oppilaille esitettävä Jeesuksen elämää. Mutta ennen kaikkea hän on pitänyt silmällä niitä, jotka omaksi rakennukseensa haluavat seurata Jeesuksen vaellusta yhdenjaksoisesti alusta loppuun. Teoksessa on 391 isoa sivua. Hinta 55 mk, sid. 70 mk, nahkaselk. 100 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Toivo Uskallio: RAVINTOTALOUSPULMA. Tekijän aikaisempi kirja "Maatalouspulma" herätti suurta huomiota omaperäisten ajatustensa ja kokemukseen perustuvien uudistusehdotustensa vuoksi. Nyt tekijä esittää uudessa kirjassa "tuloksia tutkimuksista ja kokeiluista, joihin johtivat pitkäaikainen sairastelu ja tyhjä kukkaro". Toistakymmentä vuotta kestäneen, hyviin tuloksiin vieneen kokeilun tuloksena tekijä esittää terveen ja varsin halvan ravintojärjestelmän. Nämä kaksi tärkeää seikkaa, terveys ja taloudellisuus, ohjannevat hyvin monet tutustumaan tähän merkilliseen teokseen. Hinta 28 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Kaarlo Tyni: KALASTUSTAPOJA. Tässä kirjassa neuvotaan kalastustapoja, jotka maamme saaristoseuduilla ovat varsin vähän tunnettuja. Vaikka kirja onkin kirjoitettu etupäässä meren rannalla ja saaristossa tapahtuvaa kalastusta varten, on siinä sisävesikalastuksessakin varteenotettavia neuvoja, esim. siikaverkkokalastuksen suhteen. Kirja maksaa 15 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Hilma Jalakanen: UUSI NAISVOIMISTELU. Rva Jalakanen on havainnut, että naisvoimistelunne on kangisunut sodantakaisiin kaavoituksiin liikemuotoihin — jäykkä soitaallisuus on päässyt liiaksi valtaan ja yksilön terveydellisyyden ja itsekyyden vaatimukset on unohtettu. Siksi hän pyrkiin johdattamaan naisvoimistelunne uusille urille. Uudessa teoksessaan hän esittää kirjoituksin ja kaunein syväpainokuvin naisvoimistelun uuden suunnan ja kotivoimistelun ohjelmia, mitkä sopivat jokaiselle naiselle. Kirjassa on noin 100 kookasta, havainnollista kuvaa. Hinta 45 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Anni Collan: PIENI URHEILUOPAS naisille ja työille. Kaikille naisurheilijoille, partiotyöille ja -valmentajille tarkoitettu taskukirja, missä esitetään naisten ja tyttöjen urheilumerkkipaatimukset. Hinta 15 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Viktor Rydbergin Valittuja teoksia

Meillä tunnetaan ruotsalaista kirjallisuutta vielä perin vähän. Siksi onkin erikoisen huomattava alote se, että kuuluisan ruotsalaisen kirjailijan Viktor Rydbergin teosten parhaimmistu nyt saatetaan nykypolvenkin suomalaisten nautittavaksi. Tämän suuren tietäjä-runoilijan teoksia on aiemminkin suomeksi ilmestynyt, mutta ne ovat jo kauan olleet loppuunmyytyinä. Nyt Otava julkaisee yhdenmukaisessa, arvokkaassa asussa VIKTOR RYDBERGIN VALITUT TEOKSET kuusiosaisena sarjana. I osa käsittää romaanin *Vaeltavat teinit ja Singoalla*, II ja III osa historiallisen romaanin *Itämeren risteilijä*, IV ja V osa hist. romaaniin *Vii-meinen ateenalainen* sekä VI osa hist. romaanin *Aseseppä* ja kuvausarjan *Romaan keisareita marmorihabmossa*. Näistä muut ovat valmiina paitsi Itämeren risteilijä. Kukin laaja osa maksaa 30 mk., sid. 42 mk., nahkaselkä 60 mk. — Ilmestyneet Otavan kustannuksella.

Hellä Raila: MAAN POVELLA. Kuumaverisen nuoren miehen pyrkimysten ja ponnistelujen tarina. Tapahtumapaikkana kaksi rappeutunutta aateliskartanoa. Romaanin aatteellisenä tunnuksena on: Teot ovat miehen mittana; suomalaisuus voidaan saattaa voittoon ainoastaan tositoimien. Romaanin on kartanoromantiikkaa ja voimakasta todellisuudentuntua. — Hinta 36 mk. Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

J. Sinnemäki: YLI VIRRAN... Kokoelma novelleja, jotka kaikki koskettelevat kuoleman ajatusta. Vakava, pai-

koin järkyttäväkin kirja — mutta ei silti millään tavalla toivoton eikä masentava. — Kokoelman hinta 25 mk. Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Roine Bertel: METTISEN SUNNUNTAI. Tämän syksyn ensimmäisenä runokokoelmana ilmestyy sikermä rva Bertelin hienoja, sointuvia runoja. Tekijätär kuuluu kirjallista harrastuksistaan tunnettuun suomalaiseen sivistyskuuhun ja on jo lapsuudestaan asti kirjoitellut runoja, joille m. m. Paavo Cajander aikoinaan antoi suuren tunnustuksen. — Kokoelman hinta 25 mk. Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Nuoren väen kirjoja

kaksi uutta osaa:

Poikien seikkailukirjasto-sarjassa on ilmestynyt kaksi uutta osaa:

N:o 21. *Arvid Lydecken: NIILIN RANNAN SALAISUUS.* Suomalainen retkikunta tekee tieteellisiä kaivauksia Egyptissä erään hieroglyfipapyruksen johdolla monta kovaa kokien, mutta myös menestystä saaden. Kertomusta elävöittää suuresti tekijän Egyptin-runtemus. Kirja maksaa sid. 12 mk.

N:o 22. *Ukko Kivistö: PÖLLOVARTION SEIKKAILUT.* Nykyhetken jännitys-kirja. Partioipoikain kesäleiri Suomenlahden ulkosaassa. Oteluita roistojen ja pirtumiesten kanssa. Haaksirikkoutuneen laivan miehistö pelastetaan. Tehdään siis reiluja tekoja ja eletään reipasta partioelämää. Kirjan hinta sid. 12 mk.

Nuorten kirjojen uuteen sarjaan on liitetty myös uutuus:

N:o 17. *Maximilian Kern: FAARAON PERINTÖ.* Kaksi rehtiä eurooppalaista tutkimusretkeilijää joutuu Egyptin syrjäseudulla oudon kansanheimon keskuuteen. Muukalaiset pääsevät huomattavaan asemaan hovissa, joutuvat siellä moniin seikkailuihin, taisteluihin ja hengenvaaraan. Lopuksi heimon keskuudessa kuitenkin heidän avulaa palautuu järjestys ja kansalle koittaa onnellinen tulevaisuus. Tämä 304-sivuinen teos maksaa sid. vain 18 mk.

Kaikki nämä teokset ovat Otavan kustantamia.

RUOTSI. Myöskin Ruotsin kuurot ovat äskettäin saaneet suuren lahjoituksen. Kuurojen koulu Örebron kaupungissa on nim. saanut lahjaksi kokonaista 600,000 mk. maanviljelijä Karl Olssonilta ja hänen vaimolta, jotka molemmat äskettäin kuolivat. Herra ja rouva Olssonilla on kuuro tytär, joka on käynyt Örebron kuurojen koulua. Vanhemmat tekivät suuren lahjoituksensa kiitollisuuden osoitukseksi koululle siitä, että heidän lapsensa siellä sai huolellisen ja hyvän opetuksen ja kasvatuksen. Noin suuria lahjoja tekevät rikkaan maan kansalaiset. Meillä Suomessa ollaan vähävaraisia eikä siis voida tehdä lahjoituksiakaan. Kuinka monta tärkeää tarvetta olisikaan kuurojen hoidon ja kasvatuksen alalla, joihin lahjoitukset olisivat tervetulleet. Mutta ei niitä vaan tule. "On maamme köyhä, siksi jää jos kultaa kaippa ken".

UUSI VANHAIN KUUROJEN KOTI RUOTSIIN. Jönköpingin läänissä toimiva yhdistys kristillisen rakkauden-toiminnan hyväksi on ostanut maatilan, johon sijoitetaan koti vanhoille, varattomille ja kodittomille kuuroille. Tähän laitokseen aiotaan ottaa 20 hoidokkia. Koti tulee valmiina maksamaan noin Smk. 350,000.

AMERIKASSA. Tässäkin lehdessä on jo aikoinaan mainittu, että viime kesän kuluessa pidettiin kolme eri "kansainvälistä" suurta kuurojen kongressia, nim. Algerissa (pohjois-Afrikassa), Lüttrichissä (Belgiassa) sekä Buffalossa (Amerikassa).

Viimeksimainittu kokous Amerikan Buffalossa pidettiin Yhdysvaltain Kuuromyökkäinliiton 50-vuotisjuhlan johdosta. Kokous pidettiin elokuun 4—9 p:nä ja otti siihen osaa noin 2,400 kuuromyökkää. Osanottajat olivat suurimmaksi osaksi amerikalaisia. Sen lisäksi oli juhliin saapunut kuuroja Europastakin, nim. Ranskasta, Englannista, Romaniasta ja Unkarista. Kanada ja Kiinakin olivat lähettäneet edustajia. Yhdysvaltain presidentti Herbert Hoover, oli lähettänyt tervehdyskirjelmän, joka kokoukselle luettiin ja herätti suurta ihastusta. Kongressin puheenjohtajana toimi Liiton puheenjohtaja Artur Robert ja suoritti hän tehtävänsä etevällä tavalla ja totuneesti. Hän oli kirjoittanut Yhdysvaltain kuuromyökkäinliiton 50-vuotiskertomuksen, jonka hän itse luki. Siinä mainittiin m.m. ennen kaikkea, että liitto, joka perustettiin v. 1880, nykyisin omistaa varoja 20,000 dollaria (1 dollaria = 39:70 Suomen markkaa). Liiton toiminnasta mianitään 50-vuotiskertomuksessa vielä, että sen johtokunta on esittänyt Yhdysvaltain hallitukselle, että Amerikan ensimmäinen kuurojen opettaja Thomas Hopkins Gallaudet haudattaisiin hautaholviin New-Yorkin yliopiston kuuluisimpien miesten rannalle. On toiveita, että tähän ehdotukseen saadaan hallitukselta myöntävä vastaus. Liitto on 50 vuoden toiminta-aikansa kuluessa pystyttänyt kolme muistopatsasta kuuluisille kuurojen hyvätekijöille. Mainittu Gallaudet on saanut kaksi muistopatsasta, toinen on Washingtonissa, toinen Hartfordissa. Tänä vuonna juuri kongressin aikana paljastettiin ranskalaisen pappi de l'Épéen kuvapatsas Buffalossa.

Aikaisemmin on Amerikassa ollut kielletty kuuroilta oikeus ajaa tahi ohjata autoa. K.m. liitto on monen vuoden sitkeen taistelun ja neuvottelujen kautta valtiovalian kanssa päässyt niin pitkälle, että kuurot useissa valtioissa ovat saaneet oikeuden ajaa ja ohjata moottorivaunuja ja autoja.

Elokuun 7 p:nä paljastettiin pastori de l'Épéen muistopatsas pyhän Marian kuurojenkoulun varjoisessa puistossa. Tämän muistopatsaan on tehnyt eräs Buffalon kuurojen koulun ent. oppilas kuvanveistäjä Elmer Hanan. Saman päivän juhlapäivällisiin otti osaa 900 kuuroa.

Kokous lausui sen toivomuksen, että kuurojen opetusta Amerikan kaikissa valtioissa parannettaisiin ja että kuuroillekin opettajille suotaisiin pääsy opettajanvirkeihin niissä.

VANHAIN KODIT. Melkein jokaisessa ulkomaan kuurojen lehdissä kerrotaan uusien vanhaikotien perustamisesta siellä täällä eri maissa. Varakkaat valtiot uhraavat suuria summia tällaisten hyväntekeväisyyslaitosten hyväksi. Niinpä on viime kesänä avattu tällainen koti m.m. pohjois Afrikassa Algeriassa.

TURUN KUUROMYKKÄIN RAITTIUSRHDIKSTYKSEN 25-VUOTISJUHLAA vietettiin viime syyskuun 20 p:nä Turun Kuuromyökkäin yhdistyksen huoneustossa Yliopistonkadun 6:ssa. Sali oli koristettu sinivalkoisin nauhoihin ja kukilla sekä raittiusyhdistyksen nimikilvellä ja lipulla. Juhlassa olivat läsnä kutsuvieraina m. m. Turun raittiustalutakunnan sihteeri J. Nieminen, Taimi II:sen edustaja hra Salo, Tampereen k.m. yhdistyksen edustaja rouva S. Helminen, Salon k.m. yhdistyksen edustaja hra K. Hakala ynnä useita k.m. koulun opettajia ja opettajattaria. Sitä paitsi oli juhlaan saapunut harvinaisen paljon kuuromyökkäiä istumapaikat täyteen. Ohjelman aloitti raittiusyhdistyksen puheenjohtaja E. Savisaari lausuen puheessaan kutsuvieraat ja kuuromykkät tervetulleeksi juhlaan. Tämän jälkeen piti opettaja J. K. Palomaa juhlapuheen, jossa hän korosti kuuromyökkäin oman raittiusyhdistyksen tarpeellisuutta, todeten juhlan yhdistyksen työn merkityksen kuuromyökkäin keskuudessa. Laajan ja asiallisen juhlaesitelmän piti tunnettu raittiuspuhuja lastensuojelulautakunnan virkailija J. Niemi-

nen, joka esitelmässä kosketteli m. m. kansan ennakkoluuloja väkijuomien käyttöön nähden, johtuen siitä puhumaan ehdottoman raittiuden paremmuudesta muiden raittiusmuotojen rinnalla ja raittiuslainsäädännöstä sen tukena. Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen 25-vuotiskertomuksen synnystä ja toiminnasta esitti E. Savisaari. Hra E. Raitanen luki kauniin raittiuskertomuksen. Sitä seurasi tervehdysonnittelujen esittäminen. Niitä toivat hra J. Nieminen Turun raittiuslautakunnalta ja Kieltolakilaiton Turun alue-toimikunnalta, hra T. Salo Taimi II:lta, hra J. K. Palomaa Turun Kuuromykkäin yhdistykseltä ja Kuuromykkäin Auttajayhdistykseltä, hra J. Lehtimäki Urheiluseura "Valppaalta", hra A. Vilkki kuuromykkäin shakkiseuralta, hra K. Hakala Salon Kuuromykkäin yhdistykseltä ja rouva S. Helminen Tampereen Kuuromykkäin yhdistykseltä. Sähkösanomia ja tervehdyksiä olivat juhlaan lähettäneet Riihimäen, Porin, Hämeenlinnan, Alavuuden, Jyväskylän ja Kiikan kuuromykkäin yhdistykset. Lopuksi näyteltiin opettavainen raittiusnäytelmäkappale. Ohjelman suorituksen aikana oli 3 väliaikaa, jolloin tarjoihin juhlayleisölle kahvia ja virvokkeita. Juhla oli onnistunut erittäin hyvin ja kaikki olivat hyvin tyytyväisiä juhla-ohjelmaan.

Lopuksi mainittakoon, että seuraavana päivänä johtaja E. J. Pesonen rouvineen kävi esittämässä onnittelun Turun Kuuromykkäin koululta ja viikon kuluttua esitettiin rovasti H. Nybergin onnittelukirjelmä 25-vuotisjuhlan johdosta.

70 VUOTTA täytti Kaukaan tehtaan työmies *Kustaa Laitiainen* viime lokakuun 17 p:nä Lappeenrannassa. Hra Laitiainen ei ole kuuro, vaan kuuleva, mutta hänellä on kuuro poika, Ville Laitiainen ja poikansa kautta on hän joutunut hyvin läheiseen kosketukseen kuurojen kanssa. Kun Lappeenrantaan perustettiin kuurojen yhdistys liki neljänneksivuosisataa sitten, liittyi Kustaa Laitiainen ja hänen puolisonsa tähän yhdistykseen monen muun kuulevan henkilön mukana. Siitä saakka on hän pysynyt yhdistyksen uskollisena jäsenenä läpi monien vuosien. Kuurojen kokouksissa, jotka Lappeenrannassa ovat olleet miltei kokonaan uskonnollisia, on hra Laitiainen säännöllisesti mukana ollut ja hänen kotinsa Kaukaan tehtaalla on aina ollut avoinna kuuroille ystäville. Monet kerrat on hän neuvoillaan ja auttavalla kädellään ollut tukemassa paikkakuntansa kuuroja. Siitä kiitämme ja toivotamme hänelle rauhallista elämän iltaa.

TURKU. Lokakuun 20 p:nä täytti hra *Elias Savisaari* Turussa 40 v. Tätä merkkipäivää vietettiin Turun kuurojen yhdistyksen huoneustossa juhlallisuudella, johon otti osaa mainitun yhdistyksen jäsenet täysilukuisina ja sen lisäksi koko opettajisto, jolta hän sai lahjaksi 1/2 tusinaa hopeisia teelusikoita. Juhlivalle pitivät puheita useat läsnäolijat, m. m. johtaja E. J. Pesonen ja opettaja J. K. Palomaa y. m. Kuten tiedämme on hra Savisaari varsin huomattava johtohenkilö Turun raittiusyhdistyksessäänkin.

Kuurojen yhdistyksessä ja heidän raittiusyhdistyksessäänkin. Kuuromykkäinlehti yhtyy onnitteluihin.

OMA KOTI. Kuvamme esittää puuseppä Aaro Kankkusen oman kodin Pieksämäen kirkonkylässä. Tämä kaksihuoneinen oma koti valmistui v. 1926 ja on se itsehankituilla varoilla saatu pystyyn. Talon ympärillä on pieni puutarhamaa jossa perunaa ja muita juurikasveja viljellään. Tässä rauhallisessa omassa kodissa asuu Aaro Kankkunen vaimonsa Hultan o.s. Kitiinprami, ja kahden pienen lapsensa kanssa. Toivotamme heille onnea.

Aaro Kankkusen oma koti.

LAHDEN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN perustava kokous pidettiin sunnuntaina lokak. 5 p:nä Seurojen Kotitalolla. Saapuvilla oli kolmattakymmentä henkeä. Herra K. Remmi lausui läsnäolijat tervetulleiksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra John Sundberg Helsingistä, Kuuromykkäin liitosta ja sihteeriksi hra K.

Lahden k.m. yhdistyksen perustava kokous 5/10 -30.

Mäkelä. Edellinen selosti yhdistyksen toimintaa, sen tarkeitusta ja hyötyä kuuromykkäin henkiselle elämälle.

Säännöt hyväksyttiin semmoisenaan. Väliaikaiseen toimikuntaan valittiin puheenjohtajaksi hra K. Mäkelä ja johtokuntaan rouva Greta Remmi, hrat P. Laaksonen, K. Remmi ja O. Lehtonen.

Lopuksi hra John Sundberg toivotti S. Kuuromykkäin liiton puolesta vasta perustajalle yhdistykselle onnea ja menestystä.

PIEKSÄMÄKI. Tänä syksynä pääsevät Nikkarilan talouskoulusta seuraavat oppilaat:

Yleisosastolta: Saga Hildegard Forsblom, Sylvi Ines Friman, Ingrid Susanna Grundström, Impi Kivistö, Tyyne Niemelä, Lylyli Maria Parviainen, Lydia Saarinen, Elli Edit Sirén. *Jako-osastolta:* Elsa Koli, Aili Maria Pajunen, Aino Maria Pietarila, Aili Susanna Rajamäki.

Kouluun on hyväksytyt uusia oppilaita: *Yleisosastolla:* Aino Agnes Feldt, Ester Granlund, Anna Kataja, Helvi Kauhanen, Enni Kuusilinna, Vappu Laitinen,

Rauha Matilda Leppänen, Lempi Maria Oksala, Johanna Romppanen, Maria Sirniö, Laina Alina Taipale, Hilma Irma Amanda Vainio, Irja Kaarina Vuori.

Jatko-osastolle: Saga Forsblom, Laura Hakamaa, Hanna Jarva, Lydia Saarinen, Ingrid Susanna Grundström.

LOKAKUUN 4 P:NÄ täytti kotkalainen km. *Albin Hänninen* 50 vuotta. Hän syntyi Virtasalmella, kävi Mikkelin k.m. koulun, josta pois pääsi v. 1903. Sen jälkeen siirtyi hän ansiotöihin Lovisaan ja Pernajan seutuille. Kotkaan hän tuli v. 1906, jossa hän työskenteli Enso-Gutzeitin tehtailla. Mainita sopii, että hän on ollut sanotun yhtiön toimesta 23 vuotta, saaden Suomen Talous-seuran kunniamitalin ja -kirjan 20-vuotisesta palveluksesta. Kotkan km. yhdistykseen on hän kuulunut perustamisesta asti. Merkkipäivänään hän sai k.m. tovereilta upean kahviserviisin y.m. lahjoja.

RIIHIMÄELLÄ pidetään jumalanpalvelus ja Herran ehtoollinen kuuroille sunnuntaina marraskuun 16 p:nä. Kokoonnutaan kirkkoon klo 12 p. heti kuulevain jumalanpalveluksen jälkeen.

PIKKUJOULUILTAMAN toimeenpanee Kymnln. K.m. Urb.-seura "Tähden" Lahden osasto itsenäisyyspäivänä, 6 p:nä jouluk. klo 18 (6 ip.) Lahdessa Seurojen Kotitalon pikkusalissa. Ohjelma on mukava. Tervetuloa!

HÄMEENLINNAN kuuromykkäin yhdistys viettää pikkujoulujuhlaansa ja sen yhteydessä iltaman sunnuntaina jouluk.

14 pä alkaen klo 13 (1) tyttökoululla. Ohjelma monipuolinen, m. m. näytelmäkappale, joulupukki y. m. Tervetuloa!

TAMPEREEN KUUROMYKKÄ URHEILIJAT järjestää marraskuun 29 p:nä pikkujouluiltaman vaihtelevine ohjelmineen ja palkintojakoineen. Tervetuloa!

H.GIN K.M. VOIMISTELU- JA URHEILUSEURA järjestää tavanmukaisen palkintojenjakotilaisuuden 15 p:nä marrask. klo 19. Ohjelman numeroina mainittakoon m.m. pilanäytös "Mies keittiössä ja vaimo konttorissa", "Puhuvat jalat" ja varjokuvien esitys. "Fortuna"-, nuolenheitto- y. m. kilpailuja. Pääsymaksu on 5 mk.

KUUROJEN YHDISTYKSILLE huomautamme, että ilmoitukset joulun aikana pidettävistä *joulujublista* on lehtemme lähettävät *hyvissä ajoin ennen jouluk. 1 päivää*, että ennättävät tulla julkaistuksi.

HUOM.! Asiamiehillemme huomautamme kohteliaasti, että piakkoin suorittaisivat lehtemme toimitukselle maksut kuluvan vuoden tilauksistaan. On nim. vielä eräitä asiamiehiä, jotka eivät ole maksaneet tilausmaksujaan. Samoin on useita *yksityisiä* tilaajia, jotka ovat velkaa Kuuromykkäinlehden tilausmaksut kuluvalta vuodelta. Pyydämme heitäkin piakkoin velkansa maksamaan. Muutamilla "Kuuromykkäin Joulu"-asiamiehillä on myös vielä vähän maksamattomia asioita toimitukselle. Pyydämme heitä ensi tilassa ne suorittamaan.

H. Nyberg.

KUUROMYKKÄIN JOULU

Suomen Kuuromykkäinliiton keskushallitus on päättänyt vanhan, totutun tapansa mukaan ensi jouluksi taas julkaista oman joululehtensä, toimittaakseen maamme kuuroille joululekemiä.

„Kuuromykkäin Joulu“ on jo tuttu nimi Suomen kuurojen maailmassa. Tänä vuonna se 23. kerran ilmestyy kertomaan joulun merkityksestä kuuroille ja heidän ystävilleen sekä levittämään laajoihin piireihin tietoja kuuroista ja heidän oloistaan. Vuodesta vuoteen on vaatimaton joululehtemme saanut yhä laajempaa kannatusta, kuurot kun itse ovat sitä levittäneet, myyneet ja tilanneet.

Siinä toivossa, että tänäkin vuonna Joululehtemme olisi tervetullut joulutunnelman luoja, jouluilon ja joulurauhan tuoja kuurojen ja heitä lähellä olevien kansalaisten piireihin tarjoamme „*Kuuromykkäin Joulu*“ taas yleisön ostettavaksi. Joululehtemme olemme koettaneet vointimme mukaan saada sekä sisällön että ulkomuodon puolesta tarkoitustaan vastaavaksi.

Sen sisällöstä mainitsemme tässä vain lyhyesti seuraavaa. Opettaja J. K. Palomaa, joka viimekesänä oleskeli useita viikkoja Pariisissa, on lehtemme antanut kertomuksen maailman ensimmäisestä kuurojen koulusta Pariisissa. Kirjailijapari rouva ja herra Paulaharju kertovat retkeilyistään ja kokemuksistaan Lapinmaalta. Maisteri V. Harlin kertoo Nikkarilan kuurojen talouskoulusta, joka tänä syksynä tulee olleeksi 25 vuotta toimesta. Maisteri Engblom on lähettänyt kertomuksen. „Kesäisiä muistoja Ävikistä“ nimisessä kirjoituksessa kerrotaan vanhainkodin asukkaiden kesäelämästä j.n.e. Kaikkiin näihin kertomuksiin liittyy *kymmeniä kuvia*, sillä kuvituksen olemme kiinnittäneet erikoista huomiota. Lehden kolmivärisen kansikuvan on piirtänyt neiti Laura Järvinen.

Irtonaisena lahjakuvana annetaan tilaajille jäljennös Helsingin kuurojen kirkkoon hankitusta alttaritaulusta, jonka taiteilijatar Hanna Frosterus-Segerstråle on maalannut ja joka kuvaa Jeesusta kuuromykkäin parantajana.

Toivomme, että vanhat, uskolliset monivuotiset asiamiehemme sekä uudetkin taas, kuten monina vuosina ennen, ryhtyisivät jo ajoissa hankkimaan lehdellemme tilaajia ja ostajia. *Lehden hinta on 5 mk.* Asiamiehet saavat jokaisesta 9 kappaleesta yhden ilmaiseksi. Sen lisäksi jaetaan innokkaimmille asiamiehille, jotka eniten lehteä myyvät yhteensä 12 palkintoa, 6 maalla asuville ja 6 kaupungissa asuville.

Koko puhdas voitto „Kuuromykkäin Joulu“ tulee Suomen Kuuromykkäinliiton hyväksi, lähinnä sen äänenkannattajan „Kuuromykkäin Lehden“ tukemiseksi.

Huom.! Joululehti valmistuu jo marraskuun 20 p:n tienoilla. Asiamiehet! Innokkasaen työhön siis! Lehteä saa tilata ja yksityiskappaleina ostaa osoitteella:

„KUUROMYKKÄIN JOULU“

Helsinki - Johanneksentie 4